

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

अविषत्तंततोद्वाराधेयं युधियोधिनः ॥ भीमसेनमुपागच्छन्कर्णबाणप्रपीडिताः ॥ ३ ॥ रथानीकं विदार्यैव शरजालैरनेकधा ॥ कर्ण एकरथेनैव युधिष्ठिरमुपाद्रवत् ॥ ४ ॥ सेनानिवेशमार्च्छंतं मार्गणैः क्षतविक्षतं ॥ यमयोर्मध्यगं वीरं शनैर्यातं विचेतसं ॥ ५ ॥ समासाद्य तुराजानंदुर्योधनहितेऽप्यया ॥ सूतपुत्रस्त्रिभिस्तीक्ष्णैर्विव्याध परमेषुभिः ॥ ६ ॥ तथैव राजाराधेयं प्रत्यविध्यत्स्तनान्तरे ॥ शरैस्त्रिभिश्च यन्तारं चतुर्भिश्च तुरोहयान् ॥ ७ ॥ चक्ररक्षौ तु पार्थस्य माद्रीपुत्रौ परंतपौ ॥ तावप्यधावतां कर्णराजानं मावधोरिति ॥ ८ ॥ तौ पृथक् शरवर्षाभ्यां राधेयमभ्यवर्षतां ॥ नकुलः सहदेवश्च परमं यत्नमास्थितौ ॥ ९ ॥ तथैव तौ प्रत्यविध्यत्सूतपुत्रः प्रतापवान् ॥ भल्लाभ्यां शितधाराभ्यां महात्मानावरिंदमौ ॥ १० ॥ दंतवर्णास्तुराधेयो निजघान मनोजवान् ॥ युधिष्ठिरस्य संग्रामे कालवालाहयोत्तमान् ॥ ११ ॥ ततोपरेण भल्लेन शिरस्त्राणमपातयत् ॥ कौंतेयस्य महेश्वासः प्रहसन्निवसूतजः ॥ १२ ॥ तथैव नकुलस्यापि हयान् हत्वा प्रतापवान् ॥ ईषांधनुश्च चिच्छेद माद्रीपुत्रस्य धीमतः ॥ १३ ॥ तौ हताश्वौ हतरथौ पांडवौ भृशविक्षतौ ॥ भ्रातरावारुरुहतुः सहदेवरथं तदा ॥ १४ ॥ तौ दृष्ट्वा मातुलस्तत्र विरथौ परवीरहा ॥ अभ्यभाषतराधेयं मद्वराजो नुकंपया ॥ १५ ॥ योद्धव्यमद्य पार्थेन फाल्गुनेन त्वया सह ॥ किमर्थं धर्मराजेन युध्यसे भृशरोषितः ॥ १६ ॥ क्षीणशस्त्रास्त्रकवचः क्षीणबाणो विबाणधिः ॥ श्रांतसारथिवाहश्च च्छन्नोस्त्रैररिभिस्तथा ॥ १७ ॥ पार्थमासाद्य राधेय उपहास्यो भविष्यसि ॥ एवमुक्तोऽपि कर्णस्तु मद्वराजेन संयुगे ॥ १८ ॥ तथैव कर्णः संरब्धो युधिष्ठिरमताडयत् ॥ शरैस्तीक्ष्णैः पराविध्य माद्रीपुत्रौ च पांडवौ ॥ १९ ॥ प्रहस्य समरे कर्णश्चकार विमुखं शरैः ॥ ततः शल्यः प्रहस्येदं कर्णं पुनरुवाच ह ॥ २० ॥ रथस्थमति संरब्धं युधिष्ठिरवधे धृतं ॥ यदर्थं धार्तराष्ट्रेण सततं मानितो भवान् ॥ २१ ॥ तं पार्थं जहिराधेय किं ते हत्वा युधिष्ठिरं ॥ शंखयोर्ध्मायतोः शब्दः सुमहान् पृष्ठरक्षोः ॥ २२ ॥ श्रूयते चापघोषो यं प्रावृषीवांबुदस्य ह ॥ असौ निघ्नन् रथोदारानर्जुनः शरदृष्टिभिः ॥ २३ ॥ सर्वाग्रसतिनः सेनां कर्णपश्यैनमाहवे ॥ पृष्ठरक्षौ च शूरस्य युधामन्यूत्तमौ जसौ ॥ २४ ॥ उत्तरं चास्य वै शूरश्चक्रं रक्षतिसात्यकिः ॥ धृष्टद्युम्नस्तथा चास्य चक्रं रक्षति दक्षिणं ॥ २५ ॥ भीमसेनश्च वै राजा धार्तराष्ट्रेण युध्यते ॥ यथानहन्यात्तं भीमः सर्वेषां नोद्यपश्यतां ॥ २६ ॥ तथाराधेयं क्रियतां राजामुच्येत नो यथा ॥ पश्यैनं भीमसेनेन ग्रस्तमाहवशो भिनं ॥ २७ ॥ यदि त्वासाद्यमुच्येत विस्मयः सुमहान् भवेत् ॥ परित्रात्येनमभ्येत्य संशयं परमं गतं ॥ किं नु माद्रीसुतौ हत्वा राजानं च युधिष्ठिरं ॥ २८ ॥